

Bàn tay và những cái nắm tay

Các bạn thân mến,

Sáng nay trời hơi khô ráo, tôi mặc áo thật ấm rồi thả bộ ra công viên, ngày đầu tuần nên ít người qua lại. Chợt mỉm cười một mình vì tự cho mình là chủ công viên này, một công viên thành phố luôn được chăm sóc tươm tất qua cả bốn mùa. Trời tuy lạnh như không khí sạch sẽ thanh khiết vô cùng, tôi hít thật sâu để đón nhận ân huệ của đất trời với lòng biết ơn sâu sắc vì đôi chân mình còn khỏe để có những bước nhàn hạ này. Phía trước tôi có hai ông bà cụ cũng đi dạo với từng bước chậm rãi, hai bàn tay họ đan vào nhau, hai bàn tay nhăn nheo xương xẩu ở tuổi cuối đời từng ngón quện vào nhau làm tim tôi như se lại, nước mắt tôi như muốn ứa ra, sao mà đẹp quá, và chắc chắn là ấm nồng lắm!

Bạn thân mến ơi, tôi chợt nhận ra, nếu một lúc nào đó, bàn tay của bạn hay của tôi không còn hơi ấm, bàn tay trở nên lạnh lẽo giá băng vì không có mặt của sự sống nữa...thì lúc đó tất cả đều đã muộn màng. Tại sao ta không trao tặng nhau yêu thương có thể khi bàn tay còn ta chạm lấy hay nắm lấy bàn tay của những người thân thương, bạn nhi.....? Có khó lắm không?

Bàn tay Má là bàn tay tôi hưởng được đầu đời khi Má ôm tôi vào lòng cho bú, bàn tay đã bao lần âu yếm dỗ dành, lau nước mắt, nuôi nấng, sờ nhẹ lên trán tôi mỗi khi tôi ốm đau, bàn tay này đã nắm lấy tay tôi dẫn đến trường ngày „tôi đi học“: Và cũng có bàn tay của Ba luôn dắt dìu tôi trong những lúc đi chơi, qua sông qua suối...Không có đôi bàn tay thương yêu của ba má dìu tôi vào đời thì chắc chắn tôi không có được TÔI của ngày hôm nay. Và cho đến bây giờ, tóc đã bạc rồi, trong giấc mơ, tôi vẫn còn thêm bàn tay Má đắp cái mền lên người, xoa nhẹ trên trán...cũng như được Ba nắm tay khi được đón từ trường.....Cái thêm này chưa bao giờ tôi đánh mất...Tôi có cảm giác, sau lưng tôi lúc nào cũng có đôi bàn tay của Ba Má luôn dịu dàng vuốt tóc tôi rồi đẩy tôi tới trước, bước qua những chông gai...

Bao nhiêu năm trôi qua, bàn tay tôi đã làm biết bao nhiêu việc, tốt hư đều có cả, tạo dựng rồi phá đổ, vui buồn đều qua bàn tay của tôi không bao kể siết....mà đôi khi tôi nào có hay...Hôm nay, chợt hai bàn tay trong nhau của hai cụ già thật sự

chạm vào lòng tôi, làm tôi dừng lại giây lâu, nhìn thật kỹ hai bàn tay tương đối chưa nhăn nheo cho lắm của chính mình một cách thật tinh táo.

Có lần Má bảo, bàn tay tôi vừa mềm, vừa tròn đầy cầm má thấy thích lắm. Má nói ngày xưa, tay má không được mềm như thế vì má vất vả lắm. Có lẽ bàn tay tôi luôn được ba má nắm lấy mỗi khi nó chuẩn bị chới với hay chuẩn bị vất vả vì việc gì...

Ở nơi mà bắt đầu tháng mười, trời trở lạnh và mùa đông kéo dài đến tháng ba hay tháng tư, tôi hay có thói quen, hay cầm tay bạn bè mình vì tin là làm như thế giúp họ cảm thấy ấm hơn một chút, dù chỉ một chút thôi, rồi tự cười vui với mình vì giúp một ai đó qua bàn tay của mình. Giữa mùa đông lạnh giá, có được bàn tay ấm thì thật là một điểm phúc trên đời. Đôi khi cảm thấy một mình, tôi hay đan hai bàn tay mình vào nhau mà nhớ mênh mang đến bàn tay của ba má, anh chị em ngày nào.

Hai bàn tay nhỏ nhỏ đó đã giúp tôi sống thanh thản suốt khoảng đời sinh viên mà không cần sự hỗ trợ bên nhà vì trong thời gian nghỉ hè tôi đi làm thêm để có thể trang trải những chi phí khi đi học lại. Rồi một ngày nào đó, bàn tay tôi cũng tìm được đôi bàn tay khác vững chắc đầy thương yêu để cùng nhau tiếp tục làm những chuyện mà ba má tôi hay ba má anh ấy đã làm. Tay trong tay, tôi cùng người bạn đời vượt đèo qua suối để có được một mái ấm gia đình, để có cơ hội tôi sử dụng đôi tay của mình y như đôi tay của má ngày xưa. Sự sinh tồn và tình thương yêu đã giúp hai bàn tay tôi làm những việc y chang như má đã làm, có khi hai bàn tôi cũng bị cửa thành vết sẹo, nó đau đớn, toang hoang và rất rất buồn, có máu chảy, có đau nhức, có vết sẹo...nhưng tất cả chỉ để gia đình yên ấm thì dù cho vết sẹo hay vết nhăn, cứng nhám trên đôi tay thì có sá gì đâu. Bàn tay mập tròn và mềm mại của tôi theo thời gian cũng không còn giữ được.

Có lần, cô bạn thân nói với tôi: „Bàn tay ta chính là thiết kế kỳ diệu nhất của yêu thương và gắn kết“ tôi thầm khen cô ấy sao mà sáng suốt và văn chương hay quá. Và bây giờ, khi ngẫm nghĩ lại, tôi phải công nhận là bạn ấy nói rất đúng. Cuộc sống đầy bụi trần, nhưng nếu chịu khó dừng lại, sống sâu sắc hơn, tôi vẫn thấy rất rất nhiều những bàn tay, tay người này nắm lấy bàn tay người kia và tôi vẫn có những giây phút rung rung trong lòng khi nghĩ đến hơi ấm bàn tay của những người tôi thương yêu! Những lúc ấy tôi hay đặt tay lên lồng ngực để cảm nhận sự nồng ấm dịu dàng. Cái nắm tay đã giúp tôi nhận ra nhiều điều kỳ diệu từ cuộc sống.

Đối với người chưa từng quen biết thì cái nắm tay không thể hiện tình yêu thương, nhưng cũng cho thấy lòng quan tâm giữa người và người với nhau. Cái nắm tay tuy đơn giản, nhưng qua đó, người được nắm tay sẽ cảm nhận được vị trí của họ trong lòng người kia.

Ông trời cũng ngộ, vì sao giữa các ngón tay lại có kẽ hở? phải chăng, đó là để ta có cơ hội nắm lấy bàn tay ai đó thật chặt, để mười ngón tay đan vào nhau, lấp đầy kẽ hở bằng sự yêu thương? Một cái nắm tay có thể thay thế cho vạn lời nói, nhắc ta hiểu rằng, cuộc đời biển dâu vẫn luôn cần những cái nắm tay ấm áp cảm thông. Tôi thấm thía làm sao khi nhìn hai ông bà cụ với cái nắm thật chặt đi đến hết quãng đời. Phải chăng **Giá của cái nắm tay tuổi già là bao nhiêu giông bão tuổi trẻ**. Cái nắm tay của những người đã trải qua biết bao nhiêu thăng trầm của cuộc sống vui buồn, khổ hạnh, đốn đau...mà vẫn thấm thiết, vẫn an nhiên từng bước nhỏ với hai bàn tay chày sạm đan vào nhau gói trọn kiếp người, mỉm cười với nhau để mãn nguyện một cuộc đời đáng sống và ý nghĩa biết dường nào.

Trong những cơn tắc nghẽn của cuộc đời, đôi khi đơn giản chỉ một bàn tay của ai đó nắm lấy tay mình cũng đủ khiến ta vực dậy, phấn chấn và vượt qua được những khổ đau đang đối diện. Đủ sức mạnh giúp ta vượt qua cả những thời điểm tuyệt vọng nhất và mạnh mẽ đi về phía trước.

Và rồi tôi sẽ nuôi dưỡng tôi bằng những cái nắm tay chứa đầy ý nghĩa yêu thương trân quý khi có được. Thời gian sẽ như nước trôi qua cầu, phù sa vương lại để đất Mẹ thêm mỡ màu, suy tư của ta cũng ở lại với thời gian. Chính vì vậy mà hãy sống sâu sắc, cảm nhận và biết ơn, trân quý những điều nhỏ nhất nhất mà người thân, người bạn, người quen, hay chưa quen luôn dành cho mình – dù đó chỉ là một cái nắm tay....

Hiên trúc – Tuần lễ Vọng thứ tư 2021

Bông Lục Bình

Kính mời đọc thêm những bài khác của tác giả tại:
<http://www.vietnamvanhien.org/TamHaiDuc.html>

www.vietnamvanhien.net

VIỆT NAM VĂN HIẾN
www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN VỚI HƠN 7900 TÁC PHẨM